

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

ג' אדר א' התשפ"ב | פרשת: תרומה | גליון 182 - שנה ד'

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: תרומה.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 17:01* 17:53 18:29

תל אביב: 16:58 17:50 18:25

חיפה: 16:58 17:50 18:25

בית שמש: 17:01 17:53 18:28

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 16:41.

זמנים עפ"י לוח 'אור החיים' - שעון חורף.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

להכניס את הקב"ה לתוך הלב.

ובדרך הטבעית הרגילה דבר זה באמת נכון שהרי אמרו חז"ל (קידושין ל'): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום... ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו. ומה שנותר לנו לברר זה כיצד זוכים לסייעתא דשמיא שה' יעזור?

אמרו חז"ל (שה"ש רבה ה, ב): "אמר הקב"ה לישראל: בני, פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים כפתחו של אולם, שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו".

" פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט, ואני פותח לכם פתחים כפתחו של אולם "

אם משתדלים לעשות מה שיכולים, הקב"ה כבר פותח ומאפשר לאדם לעשות דברים אף מעל ליכולת שלו.

הפתח הזעיר שמבקש הקב"ה מהאדם, הוא להכניס את הקב"ה אל הלב! כאשר מכניסים כביכול את הקב"ה אל תוך הלב - אז מתקיים "ואני אפתח" - שהקב"ה פותח מבפנים. נמצא שהפתח הקטן כאותו חוד של מחט, הוא עצמו המפתח לפתוח את כל הלב. אדם מכניס את הקב"ה בלבו, והקב"ה מתחיל לפעול שם, בתוך נפשו. זולת זה, אין לאדם שום סיכוי להצלחה.

(ע"פ 'סימן לבנים')

שרת שלום ומקרב

זכר את ישראל

מוקדש להצלחת ידידנו היקר ר' אליעזר בן רבקה הי"ו לשפע ברכה והצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו אמן.

להכין את הבית לכבוד האורח החשוב מכולם

עמ' 3.

' בקיצעיר '

הנהגת הקב"ה כעין ה'צל' של האדם.

השתדלות למען העמדת התורה

סיפור לשבת.

חלקם של כלל ישראל בקיום התורה

'פניני אוה"ח'.

ב"ה ג'מ"ז
לרכי זינים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

גמרות שוטנשטיין,

וספרי טוש"ע.

הרבה עברנו לרח"ל
ישעיהו אבינועם ילין 11.

פלי: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא להיות שותף בלימוד התורה

בשעות שפעולת זקוק לכך ביותר.

בהשתתפות בהחזקת שעת לימוד תורה או סדר לימוד במוצש"ק שמך יוזכר לתפילה באופן אישי בסיום הלימוד, מידי שבוע.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.

את דבריו פתח בפירוש חזק מאוד. נאמר בפסוק "כשופר הרם קולך". כמו שאדם התוקע תקיעת שופר - אין הבדל בקול התקיעה ובמשך התקיעה בין אם הוא תוקע עבור אדם אחד או עבור מאה אנשים, כך גם כשאומרים דרשה - זה לא משנה אם אומרים אותה לאדם אחד או למאה אנשים, גם לאדם אחד צריך לומר את הדרשה באותו הלהט ובאותה ההתלהבות! רק שני אנשים ישבו שם ושמעו את הדברים הנלהבים

הרב יעקב גלינסקי עצם את עיניו, דמיין כאילו בית הכנסת מלא מפה לפה, ודיבר מקירות ליבו על ענייני הטהרה והקדושה, כמה שזה חשוב שיהיה מקווה טהרה בכל יישוב שיש בו יהודים, על אחת כמה וכמה יישוב שכל תושביו יהודים, בארץ הקודש, איך ייתכן שלא יהיה מקווה טהרה, ולכן נקראים כל תושבי המקום לעשות כל אחד מאמץ גדול יותר מכפי יכולתו ולתרום כסף כדי להקים כאן מקווה...

את הדברים נשא הרב כחוצב להבות אש, כאשר עיניו עצומות. הוא היה בטו שתוך כדי הדרשה בוודאי באו עוד כמה אנשים, לפחות חמישה או שישה נוספים. לא יכול להיות שאף אחד לא מגיע. אבל הוא לא פתח את העיניים כדי שלא להתאכזב...

כשסיים לדרוש בלהט רב כדרכו בקודש, פקח הרב גלינסקי את עיניו והביט אל בית המדרש ש... נשאר ריק! חוץ מאותו יהודי בודד שהגיע לפני הדרשה, היה שם עוד יהודי אחד מתושבי המקום שהגיע באיחור. זהו! רק שני אנשים ישבו שם ושמעו את הדברים הנלהבים...

ההרגשה היתה קצת חמוצה. דרשתי ודיברתי והגעתי מרחוק ובסוף כלום... גם אם שני אלו יתרמו כל אחד סכום הגון זה כמובן לא יספיק לבניית מקווה...

הרב טולדנו והרב גלינסקי יצאו החוצה, והנה מעזרת הנשים יורדות שתי נשים שהקשיבו גם הן לדרשה.

המשך בעמ' 4.

הגאון רבי רפאל ברוך טולדנו, רבה של העיר מקנס במרוקו, התגורר באחרית ימיו בבני ברק והיה מזכה את הרבים בדרשות שנשא לעולי מרוקו, כשהוא מעודד אותם לשלוח את בניהם לישיבות, וכך הציל נפשות רבות מישראל מדרת שחת.

באחד הימים הגיע רבי רפאל ברוך צ"ל לרב גלינסקי, ואמר לו שיש לו איזו מושבה בדרום, באזור באר שבע, שאין שם מקווה טהרה. "חייבים לבוא לשם, ולדבר בעניין הזה של קדושה וטהרה, כדי שהתושבים במקום יפרישו כל אחד סכום נכבד מכיסו יותר מכפי יכולתו, ובכוחות משותפים יממנו את הקמתו של מקווה טהרה".

קמו השניים, רבי רפאל ברוך טולדנו והרב יעקב גלינסקי, ונסעו לאותה מושבה, מרחק של כשעתיים נסיעה. הם הגיעו לבית הכנסת המקומי, ומצאו בו... איש אחד בלבד! רק אדם אחד מתושבי המקום פינה לעצמו זמן כדי לשמוע את הדרשה. אדם אחד, ותו לא.

הרב גלינסקי פנה כה וכה, הסתכל לפה והסתכל לשם, חיפש לראות אולי יבוא עוד אחד, אבל אין אף אחד. רק הוא, רבי רפאל ברוך ועוד אדם אחד בודד מתושבי המקום.

ההרגשה היתה מאוד לא נעימה. הם טרחו ובאו מרחוק וכמעט אף אחד מתושבי המקום לא טרח להגיע לבית הכנסת שנמצא בסמוך?! ובכלל, הרי מטרת הדרשה הזאת היא לגייס תרומות. יושב כאן יהודי אחד בודד, הוא יכול לתרום לבד מקווה טהרה? מה הוא, רוטשילד? אין שום סיכוי שהדרשה הזאת תשיג את יעודה...

אבל רבי רפאל ברוך לא יתיר. היה לו מקל רבני עם גולת כסף בראשו. הוא הרים את המקל בתנועה החלטית, הכה ברצפה ואמר לרב גלינסקי: "רבי יעקב! גם אמבולנס מביאים כדי להציל אדם אחד, ומדוע תהיה הצלתו הרוחנית של יהודי פחות ערך לעומת הצלתו הגשמית?"

רבי רפאל ברוך התיישב, היהודי הנוסף שהיה שם התיישב גם הוא, והרב גלינסקי עלה לבימה שלפני ארון הקודש.

קיום התורה על ידי כלל ישראל

מוקדש לזכות:

דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

"וְעָשׂוּ אֶרֶוֹן עֲצֵי נֹטְעִים"

מתנות כהונה ופדיון בכור, ואם הוא ישראל הרי אינו יכול לקיים מצוות עשה שבהקרבת הקרבנות ודיניהם אשר רבו מצוות עשה שבהם, אלא שבכללות כל ישראל יתקיימו כללות עיקרי התורה.

ולכן אמרה התורה 'בארון' שבו היו הלוחות, דווקא לשון רבים, אבל בשאר פרטי הארון אמר לשון יחיד, כי לתקן כלי התורה, שהם לומדיה ועמליה והכנותיה יכולים להתקיים מאדם אחד.

[אור החיים תרומה פרק כה פסוק י']

שואל רבינו האור החיים הקדוש שלכאורה הלשון קשה ששינה כאן הכתוב את הלשון, שבכל הכלים כתיב לשון יחיד, ועשית שולחן, ועשית מנורת זהב, ואת המשכן תעשה, ועשית את המזבח, ורק בעשיית הארון אמר הכתוב לשון רבים 'ועשו'???

ומתוך רבינו הקדוש, שרמז בזה הכתוב, שאין גופה של תורה יכול להתקיים אלא בכללות כל ישראל, ואין מציאות בעולם שיוכל אדם אחד לעשות את כל עיקרי התורה, כגון אם הוא כהן אינו מקיים נתינת כ"ד

<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרלה חודשית על פרסים שונים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק' (כל אחד לפי גילו והבתנו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
---	--	--	---

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון. דניאל בן מהין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בו כוכבה.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים. בוריה בורים בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

להכין את הבית לכבוד האורח

הקושי ברורה לכל עין שהרי אמר בתחלה ועשו לי מקדש שזה לשון יחיד ואיך נאמר ושכנתי בתוכם. לכאורה היה צריך לומר ושכנתי בתוכו? אלא כאן רמז לנו הקב"ה שהוא רוצה לשרות בתוך כל יהודי ויהודי והיכן המקום שהקב"ה שוכן באדם זה הלב והמוח.

שלב מוח בגימטריא = אלקים שזה שני האיברים שלעולם לא ישנים, כי אלה האיברים המרכזיים שבאדם שהם מניעים את כל הגוף.

ולכן אומר לנו בורא עולם, את הלב והמוח שנתתי לך תעשה לי אותם מקדש ושכנתי בתוכם.

שהרי אם תזמין אדם אליך הביתה ובכניסה תשים לו איזה כלב מסוכן ודאי שלא לכבוד יחשב לך.

ואם כן אנחנו צריכים ורוצים שהקב"ה ישכון בתוכנו ולכן צריך לסלק משם כל מחשבה רעה ומלוכלכת וכל כעס וגאווה.

ואמר רבי חיים מוואלוז'ין זצ"ל שטיטוס הרשע שהחריב את בית המקדש והציע ספר תורה בתוך קודש הקדשים ועשה עבירה על הספר תורה, אך אם חס ושלום יהודי חושב מחשבה רעה, זה יותר מכל מה שעשה טיטוס, כיון שבני ישראל הם בדרגה גבוהה של עולם האצילות וכל פעם נחשב בפועל בדרגה יותר עמוקה.

וכמו שאומרים בסליחות אשמנו מכל עם בושנו מכל גוי, שלכאורה זה פלא. הגויים הרי פושעים הרבה יותר מאיתנו?

אלא זה כמו שאמרנו שיהודי הוא קדוש ונשמנו חצובה מתחת כסא הכבוד ולכן חטאו מגיע הרבה יותר ולכן צריך לשמור על קדושתנו שהקב"ה ישכון בתוך ליבנו.

(ע"פ 'ובחרת בחיים')

בסייעתא דשמיא

בקיצע'ר:

חידוש קצר לשולחן השבת.

" וְאֵנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי " (שמות פרק כ"ב פס' ל')

הפרשה מדברת על התרומות שעם ישראל נתן, ובהם היו שלוש דרגות: זה"ב- יש אדם שהוא בריא ואז נותן תרומה לצדקה ולא נותן תרומה מחמת חולי וכדומה וזה הדרגה הכי גבוהה, ואלו הר"ת - זה הנותן בריא. כס"ף- יש שנותן תרומה רק שלא מרגיש טוב, שהוא חולה ואלו הר"ת כשיש סכנה פותח.

נחושת- מתי שאדם רואה שהוא הולך להיפטר ושאינו יכול ולא רוצה לבוא לעולם הבא בידים ריקות אז אומרת לתת והר"ת נתינת חולה שאומר תנו.

צריך לזכור את פירוש הפסוק 'ה' שְׁמֶרְךָ ה' צִלְּךָ על יד 'מינך' (תהלים קכ"א) כמו שאדם עומד מתחת לשמש ויש צל מאחוריו, ומה שהוא עושה כך גם הצל עושה, לדוגמא אם הוא פותח יד כך גם הצל פותח, כן דרך הקב"ה למי שפותח יד לצדקה ה' פותח לו שערי שפע וכו'...

(ע"פ 'מיד מלכים')

'פרוס לרעב לחמך'

"וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי".

הקב"ה ציווה כאן את משה רבינו לקחת תרומה לבית השם מכל אחד מישראל. היום, בעונותינו הרבים, אין לנו לא משכן ולא בית מקדש, שנוכל להפריש עבורם תרומה, אבל מרגלית גדולה נשארה לנו והיא הצדקה, שנוכל להפרישה לעניים ולבית מקדש מעט שאלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, כוללים וישיבות.

הרמב"ם (הל' מתנות עניים י, א-ב) כתב: חייבין אנו להזהר במצות צדקה יותר מכל מצות עשה... ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר: 'ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה'. לעולם אין אדם מעני מן הצדקה ואין דבר רע ולא היזק נגלל בשביל הצדקה שנאמר: 'והיה מעשה הצדקה שלום', כל המרחם מרחמין עליו שנאמר: 'ונתן לך רחמים ורחמך והרבך'.

שאל טורנוסרופוס הרשע את ר' עקיבא: אם אלהיכם אוהב עניים, מפני מה אינו מפרנסם? אמר לו: כדי שניצול אנו בהם מדינה של גיהנם. אמר

איכוביקם הציוץ או
ההצ'למה האופן
כאלו?
מכניש
חסוס?
מהצ'למה?
מנדג?
אהוצ'למה עיין הכל העופנה ע"פ מקורות חז"ל
מיניץ: 052-7100-955
והעצ"ה נהפוך ההשורות טובות

שנורר אחד היה נוהג לעבור בבתי העשירים לאיסוף צדקה עם נר ביד.
שאל אותו פעם עשיר אחד:
למה צריך אתה 'נר' באיסוף כספים?
ענה לו השנורר: עד שמציאים כסף מעשיר, יוצאת הנשמה.
וכשיוצאת הנשמה מדליקים נר.
תודה לר' אליעזר כהן הי"ו על שליחת הבדיחות

לו: אדרבה, זה מה שמחייב אתכם לגיהנם (שהרי אם הקדוש ברוך הוא עשה אדם לעני, הרי זה משום שרוצה שלא יהיה לו כסף, ואילו אתם נותנים לו צדקה בנגוד לרצונו), אמשול לך משל למה הדבר דומה: למלך בשר ודם שכעס על עבדו וחבשו בבית האסורין וציווה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו, כששמע המלך לא כועס עליו? ואתם קרויים עבדים, שנאמר: 'כי לי בני ישראל עבדים'.
אמר לו ר' עקיבא: אמשול לך משל, למה הדבר דומה? למלך בשר ודם שכעס על בנו וחבשו בבית האסורין, וציווה עליו שלא להאכילו ושלא להשקותו, והלך אדם אחד והאכילו והשקהו. כששמע המלך לא מתנה שולח לו? ואנו קרויים בני, שנאמר: 'בנים אתם לה' אלהיכם'.
אמר לו טורנוסרופוס: אתם קרויים בני, וקרויים עבדים, בזמן שאתם עושים רצונו של מקום אתם קרויים בני, ובזמן שאין אתם עושים רצונו של מקום אתם קרויים עבדים, ועכשיו אין אתם עושים רצונו של מקום (שהרי אתם כעת בגלות).
אמר לו: הרי הוא אומר: 'הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא קי'ת' (גם כאשר ישראל אינם עושים רצונו של מקום, הם מחויבים במצות הצדקה).
(ע"פ 'סימן לבנים')

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

מתנת:

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
**'אוזניית בלוטוס'
קומפקטית ואיכותית.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com

או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

זה צחקה!!!

כמונין גיבורי שלמה הקיפני המשכן.

הזוכם מוסתפק אם המסולסל למעלה או בנתיים או בכל כולו זיתן.

אך ברור לזוכם שהמסולסל פירושי כפירושי המובא בזביא.

אשר מסופר שם ששבט אזוד על עצמו ועל כל ישראל אסון

כבוד הביא.

נתור היטב במקרא ובדברי הפרשן.

ופתרון הולם ותואם נזיש על כן.

החידה מפרשת יתרו:

מעשה ותפקיד שתי היושבות בצדדים.

זכו בפלא ובמעלה מיוחדת השוכנות על הפנים.

התדע סוד אלו אמרים בעת מעמד הנשגב בהתגלות האלוקים.

הזוכה:

שלמה קוגלמן

הי"ו

מודיעין עלית.

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

מסתבר שלא רק שני אנשים באו לשמוע, אלא ארבעה. הנשים הללו היו נשותיהם של שני הגברים שישבו בבית הכנסת.

אחת מאותן נשים ניגשת לבעלה, מסתודדת אתו זמן קצר בצד, ולאחר מכן ניגשים שניהם לרב גלינסקי זצ"ל ולרבי רפאל ברוך זצ"ל, והאיש אומר להם: "אשתי סיפרה לי שהיא התרגשה מאוד מהדרשה שנאמרה בכזה להט ומעומק הלב", הוא מסביר, "יש לנו כספי שילומים שקיבלנו מגרמניה, כפיצוי על הרכוש היהודי שנשדד, נבזז והושחת בשואה הנוראה. החלטנו לתרום עכשיו חצי מהסכום שחשכנו עד כה, לטובת בניית מקווה".

כשמעו בכמה מסתכם אותו חצי של שני בני הזוג ניצולי השואה, התברר שמדובר בסכום שמספיק לשני שלישי מהסכום הנדרש בניית המקווה. נשאר צורך לגייס עוד שלישי משאר אנשי המושבה...

הבעיה היתה שכאמור לא היה נראה שתהיה היענות כלשהי מצד אנשי המקום שאפילו לשמוע את הדרשה לא טרחו ואיך יוכלו לבקש מהם גם לשלם כסף עבור בניית המקווה?

אבל רבי רפאל ברוך לא הסכים לתת להזדמנות הזאת לחמוק מידיהם. הוא עשה בירור קצר והתברר לו שיו"ר המועצה הדתית באותה המועצה הוא תושב מקנס לשעבר, העיר בה כיהן כמרא דאתרא. הרב הלך אליו וחייב אותו לשלם את השליש הנותר: "תראה איזו אשה צדיקה יש לכם פה במושבה", אמר הרב, "שני שלישי מבניית המקווה היא תרמה מכספה הפרטי שחסכה במשך שנים. אתה לא יכול לעשות מאמץ ולהוסיף תקציב כדי לממן את השליש הנותר??? ככה מתנהג יליד מקנס? זה החינוך שקיבלת בבית???".

ואכן פעלו הדברים את פעולתם, והמקווה קם ונבנה לשם ולתפארה! את הדברים אמר נכדו של הרב גלינסקי זצ"ל, הרב יוסף ברמן. למערכת 'דרשו', בצינו כי סבו היה אומר שהסיפור הזה לימד אותו לא לזלזל בשום השקעה, כי מי שמחליט בסופו של דבר מה תהיה התוצאה, זה רק הקב"ה, בעוד אנו עושים השתדלות כלכד.

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,

ולתגובות, ניתן לפנות במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955.

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו

המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3 < 3

בס"ד

פיצוחים – שתיה – ממתקים
– וופל בלגי – קרפים
– ועוד פינוקים...

הכי חשוב: אצלנו כל אחד – הא מנוק במיוחד.

רח' ישמח ישראל 1, מרכז קניות 'חיים זקן' ביתר עלית.

מיוז' גראל 18!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585.

שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר): רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

